

(ומה) וּמָנָא הָוָה יַדְעַ. אֵלָא הָכִי אָמַר סָבָא. דְּמַלְכוּתָא
 דִּילִיָּה בְּהַאי (לִילִיָּא) תְּלִיָּא. וְעַל דָּא קָאִים בְּהַהִיא
 שְׁעָתָא וְאָמַר שִׁירְתָּא, וְלֵהָכִי קְרִיִּיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא חֲצוֹת לֵילָה מִמָּשׁ, אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ וְגו'. דְּהָא
 כָּל דִּינִין תְּלִיִין מִהֲבָא, וְדִינִין דְּמַלְכוּתָא מִהֲבָא
 מִשְׁתַּבְּחִין, וְהַהִיא שְׁעָתָא אֲתַקְטִיר בַּה דְּדוּד וְקָם וְאָמַר
 שִׁירְתָּא. אַתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּהָ, אָמַר לִיה וְדָאִי הָכִי
 הוּא בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּשִׁדְרַנִּי הֲבָא.

תָּא חַזִּי, לֵילָה דִּינָא בְּכָל אֲתֵר וְהָא אוּקְיָמָנָא מִיְלִיָּה,
 וְהָכִי הוּא וְדָאִי, וְהָא אֲתַעַר קָמִי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן.
 אָמַר הַהוּא יְנוּקָא בְּרִיָּה דְּהַהוּא גַבְרָא אִי הָכִי אֲמַאי
 כְּתִיב חֲצוֹת לֵילָה. אָמַר לִיה הָא אֲתַמַּר בְּפַלְגוֹת
 לִילִיָּא מַלְכוּתָא דְּשִׁמְיָא אֲתַעַרְתָּ.

לשון הקודש

שְׁשֻׁלְחָנִי לְבָאן.

בא ראה, הלילה הוא דין בכל מקום,
 והרי הקמנו את הדברים, וכך הוא ודאי,
 והרי הערתי לפני רבי שמעון. אמר אותו
 הילד בנו של אותו האישי, אם כך, למה
 כתוב חצות לילה? אמר לו, הרי נאמר
 שבתחצות הלילה מתעוררת מלכות
 השמים.

ומה? ומנין היה יודע? אלא כך אמר הזקן,
 שמלכותו תלויה בזה והלילה, ועל זה
 עומד בשעה הזו ואמר שירה, ולכן קרא
 לקדוש-ברוך-הוא חצות לילה ומפשו
 אקום להודות לך וגו', שהרי כל הדינים
 תלויים מכאן, ודיני המלכות נמצאים
 מכאן. ובאותה השעה נקשר דוד בה,
 וקם ואמר שירה. בא רבי אבא ונשקו.
 אמר לו, ודאי כך הוא. ברוך הרחמן

אָמַר אֲנִי שְׁמַעְנָא מְלָה. אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא,
 אִימָא בְרִי טַב דְּהָא מְלָה דְּפוּמְךָ קָלָא
 דְּבוּצִינָא לְהוּי. אָמַר אֲנִי שְׁמַעְנָא דְּהָא לִילָה דִּינָא
 דְּמַלְכוּתָא אִיהוּ וּבְכָל אֲתֵר דִּינָא הוּא, וְהָא דְקָאֲמַר
 חֲצוּת, בְּגוּן דִּינְקָא בְּתָרֵי גּוּוּי (חֲצוּת) בְּדִינָא וְחֲסָד,
 וְדָא פְּלִגּוּתָא קְדָמִיתָא דִּינָא הוּא, דְּהָא פְּלִגּוּתָא
 אֲתֵרָא נְהִירוּ אֲנַפְהָא בְּסַטְרָא דְחֲסָד. וְעַל דָּא חֲצוּת
 לִילָה כְּתִיב וְדָא.

קָם רַבִּי אַבָּא וְשׂוּי יְדוּי בְּרִישִׁיה וּבְרַכִּייה, אָמַר וְדָא
 חֲשִׁיבָנָא דְחֲכָמָתָא לָא אֲשַׁתְּכַח פֵּר בְּאַנּוּן זַפְּאִי
 דְזָכוּ בָהּ. הַשְׁתָּא חֲמִינָא דְאַפִּילוּ יְנוּקֵי בְּדָרָא דְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן זָכוּ לְחֲכָמָתָא עֲלָאָה. זַפְּאָה אַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן.
 וּוִי לְדָרָא דְאַנְתָּ תְּסַתְּלַק מֵיְהִי. יְתָבוּ עַד
 צַפְרָא וְאַשְׁתְּדְּלוּ בְּאוּרִייתָא.

(דף צג ע"א)

 לשון הקודש

כתוב ודאי.

קָם רַבִּי אַבָּא וְשׂוּם יְדוּ פְּרָאשׁוּ וּבְרַךְ
 אוֹתוֹ. אָמַר, וְדָא חֲשַׁבְתִּי שְׂאִין גַּמְצָאֵת
 חֲכָמָה, רַק בְּאוֹתָם הַצְּדִיקִים שְׂזָכוּ בָהּ.
 כַּעַת רְאִיתִי שְׂאֵפְלוּ יְלָדִים בְּדוֹר שֶׁל רַבִּי
 שְׁמַעוֹן זָכוּ לְחֲכָמָה עֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִיד רַבִּי
 שְׁמַעוֹן! אוֹי לְדוֹר שְׂאֵתָה תְּסַתְּלַק מִמֶּנּוּ!
 יִשְׁבוּ עַד הַבֶּקֶר וְהִתְעַסְקוּ בַתּוֹרָה.

אָמַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי דְבַר. אָמַר לוֹ רַבִּי
 אַבָּא, אָמַר בְּנֵי טוֹב, שְׁהָרִי דְבַר פִּיד
 יְהִי קוֹל הַמָּאוֹר. אָמַר, אֲנִי שְׁמַעְתִּי,
 שְׁהָרִי הַלִּילָה הוּא דִין הַמַּלְכוּת, וּבְכָל
 מְקוֹם הוּא דִין. וְזֶה שְׂאֵמַר חֲצוּת, מִשׁוּם
 שִׁינּוּקָת בְּשָׁנֵי גִנּוּיָם (חֲצוּת) – בְּדִין וְחֲסָד.
 וְדָא שְׁהַמְחִיצִית הָרָאשׁוּנָה הִיא דִין,
 שְׁהָרִי בְּהַמְחִיצִית הָאֲחֵרָת הִיא מְאִירָה
 פְּנִיָה בְּעַד הַחֲסָד, וְעַל כֵּן חֲצוּת לִילָה

פָּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר (ישעיה ס) **וְעַמּוּד בְּלָם צְדִיקִים**
וְגו'. מִלָּה דָא הָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא מָאִי
טַעְמָא כְּתִיב וְעַמּוּד בְּלָם צְדִיקִים, וְכִי בָּלְהוּ יִשְׂרָאֵל
צְדִיקֵי נִינְהוּ. וְהָא כַּמָּה חֲיִיבִין אִית בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל
כַּמָּה חֲטָאִין וְכַמָּה רְשָׁעִין דְּעַבְרִין עַל פְּקוּדֵי
אוּרִיתָא.

אֱלֹא הָכִי תִנָּא בְּרִזָּא דְּמִתְנִיתִין. וּכְאִין אֲנִין יִשְׂרָאֵל
דְּעַבְדִּין קַרְבָּנָא דְּרַעְוָא לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְּמִקְרִיבִין בְּגִייהוּ לְתַמְנֵיָא יוֹמִין לְקַרְבָּנָא, וְכֵד אֶתְגַּזְרוּ
עָאלוּ בְּהַאי חוּלְקָא טָבָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּכְתִיב,
(משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. פִּינּוּן דְּעָאלוּ בְּהַאי חוּלְקָא
דְּצַדִּיק אַקְרוּן צְדִיקִים, וְדָאִי בְּלָם צְדִיקִים.

וְעַל בֶּן לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (תהלים קיח) **פָּתַחוּ**

לשון הקודש

לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִקְרִיבִים אֶת
 בְּגִיָּהֶם לְשִׁמּוֹנָה יָמִים לְקַרְבָּן,
 וּכְשִׁנְמוּלִים, נִכְנְסִים לְחֶלֶק הַטּוֹב שֶׁל
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוּב (משלי י) וְצַדִּיק
 יְסוּד עוֹלָם. וְכִינּוּן שְׁנִכְנְסוּ בְּחֶלֶק הַזֶּה שֶׁל
 הַצַּדִּיק, הֵם נִקְרָאִים צְדִיקִים. וְדָאִי בְּלָם
 צְדִיקִים.

וְעַל בֶּן לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ, כַּכְּתוּב (תהלים
 קיח) פָּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבָא בָּם, וְכְתוּב

פָּתַח רַבִּי אָבָא וְאָמַר, וְעַמּוּד בְּלָם
צְדִיקִים וְגו'. הַדְּבָר הַזֶּה הָרִי בְּאַרוּחוֹ
 הַחֲבָרִים, מָה הַטַּעַם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמּוּד
 בְּלָם צְדִיקִים, וְכִי כָּל יִשְׂרָאֵל הֵם
 צְדִיקִים? וְהָרִי כַּמָּה רְשָׁעִים יֵשׁ בְּיִשְׂרָאֵל,
 כַּמָּה חוּטָאִים וְכַמָּה רְשָׁעִים שְׁעוֹבְרִים עַל
 מִצְוֹת הַתּוֹרָה.

אֱלֹא כִּף שָׁנָה בְּסוּד הַמִּשְׁנָיוֹת: אֲשֶׁרֵיהֶם
 יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹשִׂים קַרְבָּן שֶׁל רָצוֹן

לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבֵא בָּם. וּכְתִיב זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים
 יָבֹאוּ בוֹ. אֲנֹן דְּאֲתַנְזְרוּ וְאֶקְרוּן צְדִיקִים. נִצֵּר מִטְּעִי.
 נִצֵּר מֵאֲנֹן נְטִיעִין דְּנִטְע קִדְשָׁא בְרִידָּה הוּא בְּגִנְתָּא
 דְּעֵדֶן הָאֵי אֶרֶץ חַד מְנִייהוּ, וְעַל כֵּן אֵית לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל חוֹלְקָא טָבָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי וּכְתִיב, (תהלים לז)
 צְדִיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ. (ישעיה ס) לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ. מֵהוּ
 לְעוֹלָם. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, וְהָא אֲתִמָּר
 הָאֵי מְלָה בֵּין תְּבַרִּיא. (וּתְמַנָּא מָאי קָא חָמָא קָרָא דְלָא אֶקְרִי אֲבִרְהָם
 עַד הַשְּׂמָא). (נ"א תא חזי, קדשא ברידו הוא לא קרא לאֲבִרְהָם אֲבִרְהָם עַד הַשְּׂמָא מָאי
 טְמָמָא. אֵלָּא הָכִי אוּקִימְנָא דְעַד הַשְּׂמָא לָא אֲתַנְזֵר, וְכַד אֲתַנְזֵר אֲתַחֲבַר בֵּיהּ הָאֵי ה"א
 וְשְׂרִיא בֵּיהּ), אֵלָּא הָכִי אוּקִימְנָא דְעַד הַשְּׂמָא לָא אֲתַנְזֵר,
 וְכַד אֲתַנְזֵר אֲתַחֲבַר בְּהָאֵי ה' וְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא בֵּיהּ
 וּכְדִין אֶקְרִי אֲבִרְהָם.

וְהִינֵנוּ דְכְּתִיב, (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

לשון הקודש

מה ראה הכתוב שלא נקרא אֲבִרְהָם עד עתה? ונ"א בא ראה, הקדוש ברוך הוא לא קרא לאֲבִרְהָם אֲבִרְהָם עד עתה, מה הטעם? אֵלָּא כִּד בְּאַרְנוּ, שְׁעַד עֵתָה לֹא נְמוּל, וּכְשֶׁנְמוּל, הַתְּחַבְּרָה בּוֹ הַה"א הוּא וְשִׂרְתָּהּ בּוֹ. אֵלָּא כִּד בְּאַרְנוּ, שְׁעַד עַכְשָׁו לֹא נְמוּל, וּכְשֶׁנְמוּל, הַתְּחַבְּרָה לַה"א הוּא וְהַשְּׂכִינָה שִׂרְתָּהּ בּוֹ, וְאִזּוּ נִקְרָא אֲבִרְהָם. וְהִינֵנוּ מַה שְּׂכַתוּב (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם. וְשָׁנָה בְּה'

זה השער לה צדיקים יבאו בו, אותם שגמולו ונקראים צדיקים. נצר מטעי – נצר מאותם הנטיעות שנטע הקדוש ברוך הוא בגן עדן. הארץ הזו היא אחת מהן, ועל כן יש לישראל חלק טוב לעולם הבא, וכתוב (שם לז) צדיקים יירשו ארץ. (ישעיה ס) לעולם יירשו ארץ, מה זה לעולם? כמו שבארנו במשנתנו, והרי הדבר הזה נתבאר בין החברים. וּלְמַדְנֵנוּ

בְּהַפְרָאִים. וְתֵאנָא בְּה' פְּרָאִים. וְתֵאנָא בְּאַבְרָהָם. מָאִי
קְאָמְרִי אֵלָא דָּא חֶסֶד וְדָא שְׂכִינְתָּא וְכֹלָא נְהִית
בְּחֵרָא, וְלֹא קִשְׁיָא מְלָה וְהֵאֵי וְהֵאֵי הֵוִי.

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב לְרַבִּי אֲבָא הֵאֵי ה' דְּהַפְרָאִים זְעִירָא,
וְה' (דְּבוּרִים ל"ב ו) דְּהֵלִי רַבְרָבָא, מַה בֵּין הֵאֵי
לְהֵאֵי, אָמַר לִיה דָּא (שְׂכִינְתָּא) שְׂמוּטָה, וְדָא יוֹבְלָא (וְאִית
דְּמִתְנִי דְכֹלָא חֶד, דְּכַד מִנְהֵרָא מַצְדִּיק כְּדִין קִיּוּמָא בְּאַשְׁלָמוּתָא וְח' רַבְרָבָא, דְּהֵא מִתְנַהֵרָא
כְּדָקָא יְאוּת, וְלִזְמִנֵּי דְלֹא קִיּוּמָא בְּאַשְׁלָמוּתָא וְיִנְקָא מִסְפָּרָא אַחֲרָא כְּדִין ה"א זְעִירָא)
וְזִמְנִין כְּדָּ זִמְנִין דְּסִיְהָרָא קִיּוּמָא בְּאַשְׁלָמוּתָא וְזִמְנִין
בְּפִגְמוּתָא, וּבְאַנְפִּיקָא אֲשֶׁתְּכַח וְאַשְׁתְּמוּדַע וְכֹלָא
שְׂפִיר. וְהֵאֵי אִיתוּ בְּרִירָא דְּמְלָה.

אָמַר רַבִּי אֲבָא זְכַאֲרִין אֲנִין יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא אֲתָרְעִי בְּהוֹן מְכָל שְׂאָר עַמִּין, וְיַהֲיִב לִזְן
אֵת קִיּוּמָא דָּא, דְּכָל מָאן דְּאִית בֵּיה הֵאֵי אֵת, לֹא

לשון הקודש

עומדת בשלמות ויונקת מצד האחר, אז היא
קטנה. ומשום כך לפעמים שהלכנה
עומדת בשלמותה, ולפעמים בהסרונה,
ובפניה נמצא ונדע, והכל יפה, וזה הוא
ברור הדבר.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בְּהֶם מְכָל
שְׂאָר הָעַמִּים וְנָתַן לָהֶם אוֹת הַבְּרִית הַזֶּה,
שֶׁכָּל מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ אוֹת הַבְּרִית הַזֶּה, אֵין

בְּרָאִים, וְשָׁנָה בְּאַבְרָהָם. מַה אוֹמְרִים?
אֵלָא זֶה חֶסֶד וְזוֹ הַשְׂכִּינָה, וְהַכֹּל יוֹרֵד
יחד, וְהַדְּבָר לֹא קִשְׁיָה, וְזֶה וְזֶה הִיָּה.

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב לְרַבִּי אֲבָא, הֵאֵי הוּוּ שַׁל
הַפְּרָאִים הִיא קִטְנָה, וְה' שַׁל הֵלֵךְ (דְּבוּרִים לב)
– גְּדוּלָה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אָמַר לוֹ, זֶה
שְׂמִטָּה, וְזֶה יוֹבֵל, וְנוֹשׁ שְׁשׁוּנִים שֶׁהַכֹּל אַחֵר.
שְׂכַאֲשֵׁר מְאִירָה מִהַצְדִּיק, אִזְ עוֹמֶדֶת בְּשִׁלְמוֹת
וְה' גְּדוּלָה, שְׁהִי מוֹאֲרֵת כְּרָאוּי. וּפְעָמִים שְׁלֹא

נְחִית לְגִיהֶנֶם אִי אִיהוּ נְטִיר לִיה בְּדָקָא יָאוּת דְּלֹא
 עֵייל לִיה בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא וְלֹא מִשְׁקַר בְּשָׁמְיָה
 דְּמִלְפָּא, דְּכָל מָאן דְּמִשְׁקַר בְּהָאֵי, כְּמָאן דְּמִשְׁקַר
 בְּשָׁמְיָה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּכְתִיב, (הושע ה) בִּינֵי בְּגָדוֹ
 כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ.

תו אָמַר רַבִּי אַבְּא בְּזַמְנָא דְּבַר נָשׁ אֶסִּיק בְּרִיָּה
 לְאַעֲלִיָּה לְהָאֵי בְּרִית, קָרִי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְפַמְלִיָּא דִּילִיָּה וְאָמַר חָמוּ מָאֵי בְּרִיָּה עֶבְדִּית
 בְּעֶלְמָא. בִּיה שְׁעֵתָא אֲזַדְמֵן (לִיָּה) אֵלִיָּהוּ וְטָאֵם עֶלְמָא
 בְּאַרְבַּע טָאֵסִין וְאֲזַדְמֵן תַּפְּן. וְעַל דָּא תַּנִּינֵן דְּבַעֵי בַר
 נָשׁ לְתַקְנָא כְּרִסְיָא אַחְרָא לִיקְרָא דִּילִיָּה, וְיִימָא דָּא
 כְּרִסְיָא דְּאֵלִיָּהוּ, וְאִי לָאו לָא שְׂרִי תַּפְּן. וְהוּא סָלִיק
 וְאַסְהִיד קַמֵּי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חֲזִי, בְּקֻדְמִיתָא כְּתִיב, (מלכים א יט) מַה לָּךְ פַּה

לשון הקודש

ואומר, ראו איזו בריה עשיתי בעולם!
 באותה השעה מזדמן ולו אליהו, וטס את
 העולם בארבע טיסות ומזדמן לשם, ועל
 זה שנינו שצריך אדם לתקן כפי אחר
 לכבודו, ויאמר: זה הפסא של אליהו.
 ואם לא, אינו שורה שם. והוא עולה

ומעיד לפני הקדוש ברוך הוא.

בא ראה, בראשונה פתוב (מלכים-א יט) מה
 לך פה אליהו וגו', וכתוב קנא קנאתי

יורד לגיהנם אם הוא שומר אותו כראוי,
 שאין מכניס אותו לרשות אחרת ולא
 משקר בשם המלך. שכל מי שמשקר
 בזה, כמי שמשקר בשמו של הקדוש
 ברוך הוא, שכתוב (הושע ה) בה' בגדו כי
 בנים זרים ילדו.

עוד אמר רבי אבא, בזמן שהאדם
 מעלה את בנו להכניסו לברית הזו,
 קורא הקדוש ברוך הוא לפמליא שלו

אֱלֹהֵינוּ וְגו'. וּבְתִיב קִנְאָה קִנְאָתִי לַיְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי
 עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. אָמַר לֵיה תִיּוֹד בְּכָל
 אֶתֶר דְּהַאי רְשִׁימָא קְדִישָׁא יְרִשְׁמוּן לֵיה בְּנֵי
 בְּבִשְׂרָהוֹן אַנְתָּ תְזַדְּמֵן תַּמָּן, וּפּוֹמָא דְאַסְהִיד דִּישְׂרָאֵל
 עָזְבוּ, הוּא יִסְהִיד דִּישְׂרָאֵל מְקִימֵן הַאי קִימָא. וְהָא
 תִּנְיָנָן עַל מָה אֲתַעֲנַשׁ אֱלֹהֵינוּ קַמִּי קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא
 עַל דְּאָמַר דְּלְטוֹרָא עַל בְּנוֹי.

אֲדַהְכִי הָוָה אֶתִּי נְהוֹרָא דִּיּוֹמָא וְהוּוּ אֲמַרִי מְלִי
 דְּאוֹרֵייתָא. קָמוּ לְמִיּוֹל. אָמַר לֵיה הֲתוּא
 גִּבְרָא בַּפָּה דְעַסְקִיתוּ בְּהַאי לִילֵיא אֲשֻׁלִּימוּ. אֲמַרִי
 מַאי הוּא. אָמַר לָהּ דְתַחֲמוּן לְמַחַר אֲנַפּוּי דְמַרְיָה
 דְּקִימָא, דְּהָא דְבִיתָאֵי בַּעָאָת בַּעוֹתָא דָּא מְנַיִכוּ. וְגַזַּר
 קִימָא דְבְרִי דְאֲתִי לִיד לִי, לְמַחַר לִיחְוֵי הַלּוּלָא
 דִּילֵיה. אָמַר רַבִּי אַפָּא הַאי בַּעוֹתָא דְמַצְוָה אִיהוּ
 וְלְמַחְמֵי אַפִּי שְׂכִינְתָא נִיתִיב.

 לשון הקודש

בְּנוֹי.

בִּינְתִיב בָּא אור היום, וְהוּוּ אוֹמְרִים
 דְּבְרֵי תוֹרָה. קָמוּ לְלַכְתָּ, אָמַר לוֹ אוֹתוּ
 הַאִישׁ, בְּמָה שְׁעַסְקַתֶּם בְּלִילָה הַזֶּה
 הַשְּׁלִימוּ. אָמְרוּ, מָה הוּא? אָמַר לוֹ,
 שְׂתַרְאוּ לְמַחַר אֶת פְּנֵינוּ שֶׁל בַּעַל הַבְּרִית,
 שְׂהַרִי אֶשְׁתִּי בְקָשָׁה אֶת הַבְּקָשָׁה הַזֶּה
 מִכֶּם, וּמִילַת הַבְּרִית שֶׁל בְּנֵי שְׁנוּלָד לִי –

לֵה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. אָמַר לוֹ, תִיּוֹד, שְׁבָכְל מְקוּם
 שְׁהַרְשָׁם הַקְּדוּשׁ הַזֶּה יְרִשְׁמוּ אוֹתוּ בְּנֵי
 בְּבִשְׂרָם, אַתָּה תְזַדְּמֵן לְשָׁם. וְהַפָּה
 שְׁהַעִיד שְׂיִשְׂרָאֵל עָזְבוּ, הוּא יַעִיד
 שְׂיִשְׂרָאֵל מְקִימֵם אֶת הַבְּרִית הַזֶּה. וְהַרִי
 שְׁנִינּוּ, עַל מָה נַעֲנַשׁ אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא? עַל שְׂאֲמַר לְשׁוֹן הָרַע עַל